ŠIAULIŲ SAULIAUS SONDECKIO MENŲ GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS

SONDECKIUKAI

ŠIAULIŲ SAULIAUS SONDECKIO MENŲ GIMNAZIJA

2021 m. sausis, Nr. 65

Labai džiugu, kad Šiaulių Sauliaus Sondeckio menų gimnazijos mokiniai yra ne tik kūrybiškos ir meniškos sielos, bet ir labai patriotiški bei mylintys savo tėvynę. Sausio 13-ąją, Laisvės gynėjų dieną, II gimnazijos klasės mokiniai, perskaitę Justino Marcinkevičiaus dramą „Mindaugas“, kūrė literatūrinius laiškus Lietuvos karaliui Mindaugui. Literatūriniai laiškai gali būti kuriami skaitytojų tam tikriems grožinės literatūros kūrinių veikėjams, garsioms istorinėms asmenybėms ar veikėjams. Tai meninės kūrybos bandymai, kuriems pasitelkiama ir savo gyvenimo patirtis, žinios ir išmonė...

Valstybė yra reikalinga kiekvienam žmogui, tačiau valstybės kūrimas yra nesibaigiantis rūpestis ir darbas, kadangi žmonės labai skirtingi, nevienodai supranta aukšto tikslo siekimą, patys siekia valdžios, nori vadovauti, todėl burti tautiečius į vieną, siekti, kad jie santarvėje gyventų, yra nesibaigianti veikla.

Emilis

Apie Jus esu girdėjusi įvairių nuomonių, bet visuomet palaikau tik savąją. Buvote ir esate didžiulis pavyzdys žmonėms, Lietuvai. Negaliu įsivaizduoti kito karaliaus, labiau tinkančio valdyti šalį. Jūs – tikslingas, griežtas ir ryžtingas. Nors galbūt kartais esate per daug šiurkštus. Tikiuosi, jog neįsižeisite. Su visa pagarba noriu pasakyti, jog į tokį drąsų žmogų kaip Jūs, turėtų lygiuotis visi.

Adrijana

Norėčiau Jums padėkoti už tai, jog buvote toks šaunus Lietuvos karalius. Apie Jumis aš esu daug girdėjusi. Apie Jus šiais laikais rašoma literatūros vadovėliuose, knygose, internete, ir kt. Apie Jus rašomos poemos bei dramos. Žinau, kas buvote ir koks... Jūs gimėte apie 1200 metus, tačiau tikslesnės datos kol kas niekas negali nurodyti. Jūs buvote kilnus karžygys, įnirtingai gynęs Lietuvą nuo priešų ir išmintingai paklojęs jos valstybingumo pamatus.

Kamilė

Jeigu Jums smalsu dėl Lietuvos, istorija susiklostė taip, kad Lietuva išliko, nors, trumpai tarant, buvo sunkumų. Bet kažin ar atpažintumėte, jeigu pamatytumėte dabartinę Lietuvą. Mūsų Lietuvoje nebėra karalių. Šalį valdo seimas, balsuojantis dėl įvairių sprendimų. Kuris sprendimas surenka daugiausiai balsų, tas ir įgyvendinamas. Nebūtinai pats geriausias variantas, bet valdovai nebežudo vienas kito dėl karaliaus titulo.

Naglis

Tačiau mane piktina jūsų beatodairiškas siekimas suvienyti mūsų žmones nekreipiant dėmesio į kitus, tuos, kurie be jokios priežasties Jūsų karių yra nužudomi. Dėl ko visa tai? Dėl žemių? Ar taip vienijate Lietuvą, Mindaugai, išskirdamas kitus? Pažadėjote savo kalavijo be reikalo nekelti... Ar valstybės didybė Jums atrodo svarbesnė nei moralės principai?

Deimantė

Aš labai didžiuojuosi, kad liepos šeštą dieną šiuolaikinėje Lietuvoje švenčiama Valstybės diena. Lietuvoje švenčiama Jūsų karūnavimas, laisvė. Per šią šventę visi švenčia, gerbia pasiaukojusius karuose dėl Lietuvos laisvės. Taip pat visa tauta gieda Lietuvos himną kartu, vienu laiku, nesvarbu, ar savo tėvynėje, ar kitose šalyse.

Leonas

Norėčiau Jums patarti, kad savo dukros nelaikytumėte kaip nuosavybe ar daiktu, kurį galite parduodi. Turėtumėte leisti jai mylėti laisvai ir išklausyti, nes ji turi savo nuomonę ir turi ką pasakyti. Manau, Jūs labai didžiuojatės, kad šiuolaikinė Lietuva mini Mindaugo karūnavimo dieną. Per šią šventę visi Lietuvos piliečiai gieda Lietuvos nacionalinį himną. Jums linkiu suprasti, kad iki šiol esate gerbiamas Lietuvoje.

Manta

Esu žmogus, be galo mylintis istoriją. Dėl to nusprendžiau, kad laišką reikėtų rašyti būtent Jums, nes, jei ne Jūsų įdėta meilė ir viltis į šį be galo gražų ir šventą kraštą, nežinau, ar rašyčiau dabar laišką... Nežinau, kokiu tikslu rašau laišką, tiek daug jausmų užplūsta kiekvieną kartą atsivertus istorinius šaltinius. Net pati nebesuprantu, ar laišką rašau dėl užplūdusių abejonių, ar pasididžiavimo jausmų. Tikriausiai laiškas net nepasieks adresato.. Vis dėlto... Norėčiau Jums padėkoti už Jūsų ryžtą, viltį ir didybę, už tai, ką padarėte dėl mūsų visų mažosios Lietuvėlės.

Silvija

Penktokėlių darbai apie skaitytas knygas...

Domas

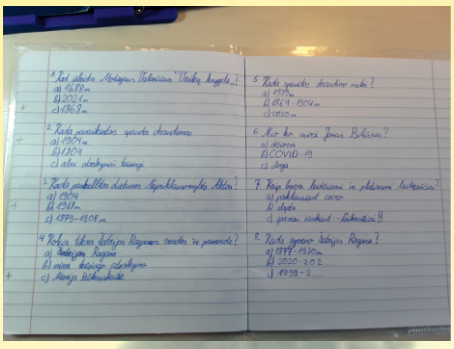

Gerda

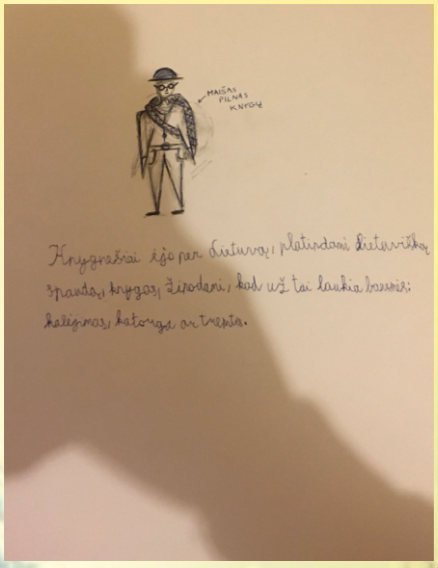

Juozas

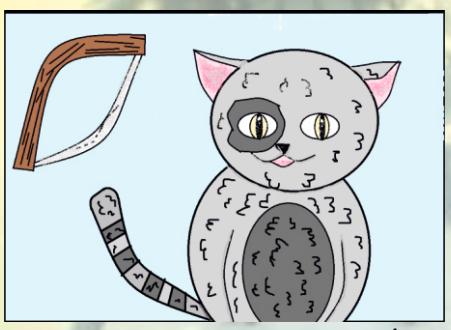

Lara

Maja

Paulina

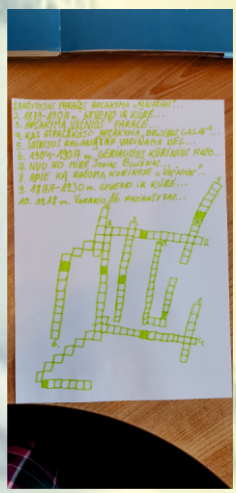

Rimantė

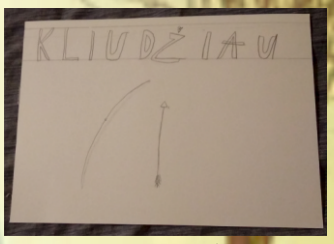

Tautvydas

Nuotoliniai laboratoriniai darbai

Nors nuotolinis mokymas, bet man namuose labai įdomu buvo atlikti fizikos laboratorinius darbus. Kadangi darbai vyko ne tiesioginiu būdu, buvo sunkiau negu klasėje, nes ne visus dalykus turėjau. Vieni laboratoriniai darbai buvo skirti skaičiuoti, kiti matuoti, dar kiti – sverti. Vienas iš įdomesnių darbų buvo svėrimas svarstyklėmis. Tie, kas jų neturėjo, ėjo sverti į parduotuvę. Kas turėjo galimybę, atliko namuose. Taip pat matavome tūrį. Reikėjo prisipilti dubenį vandens, įdėti akmenuką ir atlikti tai, ko prašė užduotis. Įdomus buvo ir pirmasis laboratorinis darbas, kur reikėjo turėti vielos, keletą šratų, kamuoliuką ir kt. Mokėmės apskaičiuoti paklaidą ir absoliutinę paklaidą. Taigi per tris laboratorinius darbus tikrai sužinojome daug įdomių dalykų. Štai vienos bendraklasės įspūdžiai darant juos: „Fizikos laboratorinius darbus dariau skirtingai, vieni buvo lengvi, o kiti sunkesni. Man sekėsi visai gerai, patiko juos daryti, bet kiti buvo sunkūs, nes kelių priemonių namuose neturėjau“. Aš manau, kad nuotolinis mokymasis nesutrukdė atlikti netgi fizikos laboratorinius darbus.

Judita Smuikytė, 7kl.

Literatūrinis puslapis

Padavimai apie Lietuvos vietoves bei daiktus

Kaip atsirado dubuo

Seniai seniai viename kaimelyje gyveno močiutė ir senelis. Buvo toks dalykas, kad seneliui ir močiutei reikėjo eiti jų anūkus prausti prie ežero. Jiems tai nepatiko, nes labai toli jau tas ežeras buvo. Vieną vakarą eina seneliokas prausti anūkų, o kitą vaikučius veda močiutė. Sunku buvo prausti vaikus ypač žiemą, nes pusnys ir dideli šalčiai. Tai senelis sugalvojo, kaip palengvinti prausimosi būdą, kaip išrasti daiktą, kur vaikas atsisėstų ir jį galėtų nuprausti troboj. Kai žiema praėjo, senelis miške rado pačią didžiausią eglę, nukirto ją ir pradėjo skobtuoti. Dirbo dieną naktį, diena iš dienos. Močiutės gimtadieniui padovanojo didžiulį dubenį, pilną vandens, kad galėtų prausti savo anūkus troboj. Taip atsirado vandens dubuo.

Povilas Tautkus, 6 klasė

Kaip vanduo atsirado

Prieš šimtą metų Lietuvoje nebuvo ežerų ir vandens, o tik pelkės. Vieną dieną maža mergaitė nuėjo prie pelkės ir sako, kaip ji norėtų vandens. Bet ji vandens negavo ir sugrįžo namo. Kitą dieną ji vėl ateina ir sako, kaip ji norėtų vandens, dėl jo bet ką paaukotų. Atėjo kita diena. Mergaitė vėl ateina prie pelkės ir sako, kaip ji norėtų vandens. Staiga iš dangaus atskrido labai graži, šviesiaplaukė mergelė su mažyčiu smuikeliu ir sako, kad ji išpildys jos vieną norą. Mergaitė suriko, kad nori vandens. Mergelė paklausė, ar ji tikrai to nori ir mergaitė atsakė, kad taip. Kai mergelė užgrojo smuikeliu, po kelių sekundžių jos nebebuvo, o vietoj pelkės atsirado vanduo. Pasirodo, kad mergaitė suprato, jog kažkas šaukėsi jos pagalbos iš ateities, kur žmonėms vanduo yra labai svarbus.

Auksė Jurgeliūnaitė, 6 klasė

Apie penkis kalnus Mažeikiuose

Prieš milijonus metų nedideliame mieste gyveno maža mergaitė. Viena dieną ji išėjo pasivaikščioti prie ežero, kur buvo penki kalnai. Mergaitė nusprendė užsilipti ant vieno iš jų. Ji niekaip neišsirinko, bet po ilgo galvojimo nusprendė, kad jei užsilips ant pirmojo, galės pamatyti visą miestą. Kai užsilipo, vaizdas buvo išties nuostabus. Bet tuomet pamatė ant kalno virvutę. Ji iš karto pribėgo prie to siūlo ir truputėlį jį patempė. Bet jis kaip koks akmuo įsmigęs tvirtai gulėjo. Tuomet mergaitė sukaupė visas jėgas ir dar kartą patempė. Šį kartą ji siūlą ištraukė, bet ne tik, nes tuo metu visas kalnas tiesiog susitraukė į žemę. Mergaitė taip išsigando, kad daugiau neišėjo iš savo trobelės. Nuo tos dienos ji penkis kalnus stebėjo iš namų.

Karina Karpinaitė, 6 klasė

Užupio kilmė

Kartą gyveno senis. Jis turėjo karvių bandą. Vieną dieną pabėgo visos karvės. Ką daryt tam seniui... Išėjo ieškot jis tų savo karvių. Ėjo ir dairėsi aplinkui, bet karvių nematyt. Sutiko ans nepažįstamąjį, paklausė, gal karvių bandą matė prabėgant? Šis patarė, kad už upės paieškotų. Bėga senis, bėga link upės. Pribėga jis krantą, mato iki tiltelio dar toli. Galvoja, kad perbrisiu, greičiau nukaksiu. Perbrenda ans tą upę. Ogi žiūri, jo karvutės aukštoje žolėje miega. Palengvėjo seniui, jau žadėjo karvutes namo parsivesti, bet jos nė krust. Senis galvoja, jei karvės pas jį neis, tai jis pas jas ateis. Ir pradėjo senis trobą regzti, pradėjo kilti viena troba po kitos už tos upės. Taip ir atsirado Užupis.

Povilas Petrutis, 6 klasė

Dvyniškės

Kartą gyvavo kaimelis Dvyniškės. Jame gyveno tik viena šeima, kurios galva buvo broliai dvyniai, jie turėjo dvynes žmonas. Šeima turėjo Margą karvelę, ši atsivedė du jautukus. Dvynių žmonos lepino veršelius, rankomis maitino vaisiais ir šienu, prausė, taip pat rūpinosi ir jų motina. Kai jautukai tapo stipriais jaučiais, dvyniai juos pradėjo kinkyti, mokė arti žemę. Galvijai sparčiai mokėsi, kadangi stipriai pasitikėjo savo šeimininkais. Vieną rytą dvyniai nusprendė juos išbandyti ir nuarti pievą, kurioje pasklidę akmenys. Kiekvienas dvynys pasirišo po vieną jautelį ir pradėjo sunkų darbą. Arė penkias dienas, net kaimynai iš kitų kaimelių susirinko stebėti sunkaus ir darbštaus darbo. Baigę arti pievą vyrai pastebėjo, kad nuarė ir ne savo žemes. Šios žemės niekam nepriklausė, taigi dvyniai jose ir toliau sėjo daržoves ir javus, toliau lepino jautelius už sunkų darbą, praplėtė valdas ir buvo praminti Dvyniškių kaimeliu už dvynius jautelius.

Viltė Ambložiejūtė, 6 klasė

Dėkojame gimnazijos bibliotekininkei Rasai Zurbienei, kad nuolatos informuoja mokinius ir mokytojus apie naujas knygas. Visiems, kam patogu, kas pasiilgo knygų ir nori išlikti saugūs, bibliotekininkė siūlo išbandyti bibliotekų naujovę, kuri jau yra Šiauliuose: https://www.youtube.com/watch?v=qrlahasXLw4&feature=youtu.be

AČIŪ III gimnazijos klasės mokiniui Lukui Repšiui už nuotraukas, kurios iliustruoja šį „Sondeckiukų“ laikraščio numerį. Smagu pasidžiaugti, kad fotografija – mėgstamiausia Luko veikla, pomėgis, o galbūt ir būsimoji profesija.

Maloniai kviečiame

Šiaulių Sauliaus Sondeckio menų gimnazijos bendruomenę prisidėti prie „Sondeckiukų“ leidimo. Siųskite straipsnelius ar nuotraukas apie save ir draugus, apie renginius, įvykius, išvykas, klasės gyvenimą ir pan. Rankraščius galite perduoti leidėjams arba siųsti: el. p. vitalija.sileriene@gmail.com

Laikraščio leidėjai: Lileikytė Andrėja, 5 kl.
Vaitkutė Rimantė, 5 kl.
Razgutė Gabrielė, 6 kl.
Jurgeliūnaitė Auksė, 6 kl.
Tamošaitytė Nida, 6 kl.
Balsytė Adrijana, II gimn. kl.
Repšys Lukas, III gimn. kl.

Leidėjams vadovauja
lietuvių kalbos mokytoja Vitalija Šilerienė

2021 m. Šiauliai